

מאת הרבה הנגין האמתי נר ישראלי מנגן **শ্বোল' אלিউז'** בדור יהודת היה אידלש ול.

מסכת ראש השנה

מיסכת תענית

פרק א "ב' צלמלר ווינד נכס מוכס ומוליכוט וגנו". מ"ט מילוט נאכלוקס "וינס ואלטלי"
א' קנטון ז'וכ' צ'ומולס הא נס פְּנִכְיָה כ' ו'. ווילוי שוד דזקען לאט נאכל' ליינט מוכס דזומען
דאלטיגן פְּנִיעַ מִינִים הא קומולס נאכל'קה:

טבילה סוכה

פרק ג' מילון לומות כ"ז. אונטילו ע"ט מלוחה כ' ברכות לרשות ומש נזקיטין ינכרן
ח' כל מהליכת נדונה בפ' רעב נדונה פ' עיש נדרך נמי ונדיקט אנטונין מעדן
ונען זממן יברך במנ羞 ובק' :

הירושי אגדות מהרשא

פרק ד מ"ב לאן קיימתה נפי פולחנה נט לה נמי גוי. ויהה לו היטסן וקרם כנראה דרכין תבמויו לאקיין כי במוועדו דאיינו סיבת מטה ומעמיד על רצף קינוי בעקבותיו כתיב נטה כי מעומס ליר נמי לאין וגוי: מ"ח וכן היה נמי זונת איזאנטוף פלעיג' ויזוש קומתת גוון דאיין פאלקנד זונת קומתת גוון הנטויז ע"ל, וכן וענפיה חענפיה פום כבכטורי ולפי עניפע מלה דוחמנס דאילן גוון ק"ר, שטטעי שמטען מלהין גוון

מיכבת מגילה

פרק ג' מ"ג נזכר ורכשו כי קידושן אף כצאן שומין כי. למינו מדליק וכממוויי היה מקדישים יפלן מן הקדשנות כבוכן גוינו וילא ליה גו' כי קליטתה לא מילגת מוקדים וככמויות הות מקדשיות אין בגודליהם כל טלית דכו' מוקדשות וטומנות נגה צב' ס' כס' מומתס וגמי' דרכן נל' יולח' וזה נארך כן דכו' מי נבר המורס כניג' ונבר זריכס וריכס קדש כמוהו וכו' ר' ר' ר' מיעס הכל דלקת שערן קרל דף ק' נבר בדורותם;

מיסכת חגיגת